

PROF. CZESŁAW OSĘKOWSKI NOWYM REKTOREM

Wybory władz rektorskich na następną kadencję

Tegoroczne wybory organów Uniwersytetu rozpoczęły się 16 marca elekcją na stanowisko rektora. Dla ważności wyboru organów jednoosobowych – zgodnie z regulaminem wyborczym – wymagany jest udział co najmniej dwóch trzecich składu Kolegium Elektorów (rady wydziału – przy wyborach dziekanów i prodziekanów), a wybór następuje, gdy kandydat uzyskał więcej niż połowę ważnie oddanych głosów.

Jedynym zgłoszonym kandydatem był prof. Michał Kisielewicz, dotychczasowy rektor. Głosowały 142 osoby, a za wyborem opowiedziało się jedynie 43 elektorów, a więc kandydat nie uzyskał wymaganej większości.

Druga tura odbyła się 22 marca. I w tym przypadku zgłoszono jedną kandydaturę – prof. Czesława Osękowskiego, dziekana Wydziału Humanistycznego (prof. Michał Kisielewicz złożył wcześniej rezygnację z kandydowania w drugiej turze). Elekt otrzymał 114 głosów za kandydaturą (na 143 głosujących, przy jednym głosie nieważnym). Na tym samym zebraniu wyborczym rektor-elekt zgłosił kandydatury na prorektorów:

- ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą – prof. Józefa Korbicza (na 138 ważnych głosów za kandydaturą opowiedziało się 77 elektorów),
- ds. Jakości Kształcenia – prof. Wielisławę Osmańską-Furmanek (na 139 ważnych głosów na kandydatkę głosowało 88 elektorów),
- ds. Rozwoju – prof. Krzysztofa Urbanowskiego (na 139 głosów ważnych za kandydaturą opowiedziało się 99 elektorów),
- ds. Studenckich – prof. Marię Fic, która nie uzyskała wymaganej liczny głosów (na 139 głosujących za kandydaturą opowiedziało się jedynie 67).

W celu wyboru prorektora ds. studenckich zarządzoano przerwę do dnia następnego, kiedy na to stanowisko rektor-elekt zaproponował prof. Longina Rybińskiego. Wyboru dokonano – na 119 elektorów za kandydaturą opowiedziały się 102 osoby.

Niżej przedstawiamy elektów na kadencję 2005/2006 – 2007/2008 gratulując jednocześnie zaufania wyborców i życząc wielu sukcesów dla rozwoju Uniwersytetu i satysfakcji z przedsięwzięć podejmowanych dla dobra naszego środowiska.

Prof. Czesław Osękowski rektor-elekt

Prof. zw. dr hab. Czesław Osękowski ma 53 lata. Urodził się w Gubinie, obecnie województwo lubuskie. Jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci. Ukończył studia politologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim. Tam też w 1983 r. uzyskał stopień doktora nauk politologicznych. Habilitował się w 1995 r. z nauk humanistycznych na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 2000 r. uzyskał tytuł naukowy profesora nauk humanistycznych. W 2001 r. został profesorem zwyczajnym. W pracy naukowej zajmuje się pograniczem i stosunkami polsko-niemieckimi w XX wieku, dziejami Ziemi Lubuskiej, historią polityczną Polski i powszechną XX wieku, integracją europejską.

Jest autorem 8 książek, ponad stu artykułów naukowych oraz dziewięciu redakcji prac zbiorowych. Jego książki i artykuły naukowe ukazywały się m.in. w takich wydawnictwach jak *Poznańskie*, *Sejmowe*, większości wydawnictw uniwersyteckich w kraju oraz w wydawnictwach niemieckich (*Freie Universität* w Berlinie, *Universität Viadrina* we Frankfurcie nad Odrą oraz *Universität* w Osnabrück).

Dotychczas wypromował sześciu doktorów, dalsze cztery osoby mają otwarte pod jego kierunkiem przewody doktorskie. Napisał ponad dwadzieścia recenzji rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, opinii w postępowaniu o tytuł naukowy oraz superrecenzji na zlecenie Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych. Prowadzi jedno z najliczniejszych (ok. 40 osób) semi-

nariów doktorskich i habilitacyjnych w kraju. Na zlecenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji opracował ponad dwadzieścia ekspertyz dotyczących pogranicza i stosunków polsko-niemieckich oraz mniejszości narodowych w Polsce. Wygłaszał referaty na siedemdziesięciu konferencjach naukowych, z których ponad połowa miała międzynarodowy charakter. W 1997 r. był konsultantem naukowym zakrojonego na dużą skalę programu badawczego pt. „Odra jako krajobraz kulturowy” realizowanego przez rządy Polski i RFN. Uczestniczył w czterech polsko-niemieckich grantach naukowych i w pięciu polskich.

Od 1983 roku związany z Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Zielonej Górze. W latach 1994-1999 był zastęp-

ca dyrektora Instytutu Historii WSP ds. Naukowych, w latach 1999-2002 dyrektorem Instytutu Historii, a od 2002 roku jest dziekanem Wydziału Humanistycznego UZ. Pracował w zespole Ministra Edukacji Narodowej ds. powołania Uniwersytetu Zielonogórskiego. Należy do kilku towarzystw naukowych. Jest członkiem Komitetu Nauk Historycznych Polskiej Akademii Nauk.

Dwukrotnie otrzymywał nagrody Ministra Edukacji Narodowej. W 2001 roku otrzymał nagrodę tygodnika „Polityka” za najlepszą książkę historyczną opublikowaną w Polsce. W 1999 roku otrzymał doroczną nagrodę

prezydenta Zielonej Góry, w 2003 roku redakcji „Studiów Zielonogórskich”, w 2004 roku został wybrany przez czytelników „Gazety Lubuskiej” Lubuszanielem Roku. Jest honorowym obywatelem gminy Gubin.

Od trzech lat pracuje w polsko-niemieckim zespole opracowującym koncepcję przestrzennego zagospodarowania pogranicza polsko-niemieckiego do 2020 roku w kontekście polskiego członkostwa w Unii Europejskiej. Jest jednym z czterech polskich ekspertów. Projekt znajduje się w fazie końcowej.

Prof. Józef Korbicz prorektor-elekt ds. nauki i współpracy z zagranicą

Prof. dr hab. inż. Józef Korbicz (ur. 1951) studia w zakresie automatyki i telemekhaniki ukończył w 1975 r. na Politechnice Kijowskiej. Habilitował się na tej samej uczelni w 1986 r. z automatyki i robotyki. Tytuł profesora uzyskał w 1993 r., rok później został zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego. Na zielonogórskiej uczelni

pracuje od 1975 r. Reprezentuje nauki techniczne w zakresie informatyki oraz automatyki i robotyki. Prowadzi badania zarówno w obszarze metod sztucznej inteligencji, jak i modelowania oraz sterowania procesami fizycznymi. Jest m.in. współautorem monografii *Estymacja i sterowanie stochastyczne układami o parametrach rozłożonych* (1991), wydanej przez PWN, jak również powszechnie uznanej w środowisku książki *Sztuczne sieci neuronowe. Podstawy i zastosowania* (1994, Akademicka Oficyna Wydawnicza). Duże zainteresowanie w środowisku wywołała wydana w 2002 r. przez WNT monografia zbiorowa pt. *Diagnostyka procesów. Modele, metody sztucznej inteligencji, zastosowania*, której jest współredaktorem i współautorem. Rozszerzona wersja angielska tej monografii pt. *Fault Diagnosis. Models, Artificial Intelligence, Applications* została wydana w 2004 r. przez prestiżowe wydawnictwo światowe Springer-Verlag. Był kierownikiem wielu krajowych i międzynarodowych projektów badawczych finansowanych przez Unię Europejską, m.in. w ramach programu *COPERNICUS* (1997-1999) oraz 5. Programu Ramowego (2001-2004). Jest członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN w Warszawie (w kadencji 2003-2006 jest zastępcą przewodniczącego Komitetu), członkiem sekcji KBN oraz od 1991 r. prezesem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego w Zielonej Górze, a także organizatorem i dyrektorem Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych naszej uczelni. Jest członkiem Polskiego Zespołu ds. Współpracy z Międzynarodowym Instytutem Stosowanej Analizy Systemowej (IIASA) w Laxenburgu (Austria) powołanym przez Prezesa PAN na kadencję 2003-2006. W kadencji tej jest również przewodniczącym Komisji Cybernetyki Technicznej Oddziału PAN w Poznaniu. Jest także twórcą oraz redaktorem naczelnym

międzynarodowego kwartalnika *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science*, dla którego numery specjalne redagują wybitni naukowcy, np. prof. L. Zadeh. Był dziekanem i prorektorem ds. nauki Politechniki Zielonogórskiej. W sierpniu 2002 r. został nominowany na członka wyższej rangi (*Senior Member*) amerykańskiej korporacji elektryków IEEE. Ponadto jest przewodniczącym międzynarodowego komitetu programowego sympozjum IFAC pt. *SAFE-PROCESS* (Pekin, Chiny, 2006).

Prof. Wiesława Osmańska-Furmanek prorektor-elekt ds. jakości kształcenia

Prof. UZ, dr hab. Wiesława Osmańska-Furmanek (ur. 1956) ukończyła Politechnikę Wrocławską i Moskiewski Instytut Energetyczny, kierunek informatyka i matematyka stosowana (1981); doktor nauk technicznych w zakresie informatyki (1987); habilitacja z nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, w dziedzinie zastosowań technologii

informatycznych w edukacji i procesach pedagogicznych (1996). W uczelni zielonogórskiej pracuje od 1981 r., najpierw w Inst. Matematyki, potem w Inst. Zarządzania, obecnie prof. nadzw. w Katedrze Mediów i Technologii Informatycznych na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych. W jej działalności naukowej widać konsekwencję w podejmowaniu problemów badawczych z zakresu komputerowego wspomaganie nauczania i uczenia się oraz nauczania na odległość, formowania globalnej przestrzeni edukacyjno-komunikacyjnej i oddziaływań multimedialnych. Jest przedstawicielem kognitywistycznego nurtu pedagogiki medialnej. Autorka ponad 60 publikacji naukowych m.in. monografii „Nowe technologie informacyjne w edukacji”. Wypromowała dwóch doktorów nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, jest powoływana na recenzentów prac doktorskich (m.in. AGH Kraków, UMK w Toruniu, Uniwersytet Łódzki). Przewodnicząc Radzie do spraw przewodów doktorskich na WNPiS UZ, przeprowadziła 18 przewodów doktorskich. Recenzent wielu grantów KBN, prac naukowych i książek (m.in. pierwszego w Polsce podręcznika akademickiego *Edukacja Medialna*). Członek Zarządu

Polskiego Towarzystwa Kognitywistycznego, Członek Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego i Polskiego Towarzystwa Technologii i Mediów Edukacyjnych. Sekretarz Sekcji Pedagogiki Mediów przy Komitecie Nauk Pedagogicznych PAN. Członek rad naukowych i komitetów redakcyjnych kilku czasopism (m.in. *Pedagogika Mediów, Kultura i Edukacja, Kognitywistyka i Media w Edukacji*). Od 1999 roku pełniła funkcję prodziekana do spraw nauki, a od 2001 roku dziekana Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych, w 2002 roku ponownie wybrana na dziekana WNPiS UZ.

Prof. Longin Rybiński prorektor-elekt ds. studenckich

ELEKT PODCZAS GŁOSOWANIA

Dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ (ur.1954) studia w latach 1973-78 odbył w UAM w Poznaniu na kierunku *matematyka*, specjalność teoretyczna. Stopnie naukowe doktora (1985) i doktora habilitowanego nauk matematycznych (1993) uzyskał również w UAM w Poznaniu. Pracę nauczyciela akademickiego podjął w 1978 roku w Wyższej Szkole Inżynierskiej, kontynuując ją w Politechnice i nadal – w Uniwersytecie Zielonogórskim. Od 1993 r. jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W latach 1996-99 był prodziekanem, a w latach 1999-2001 - dziekanem Wydziału Podstawowych Problemów Techniki na Politechnice. W Uniwersytecie pełni od jego utworzenia do końca bieżącej kadencji funkcję prodziekana Wydziału Nauk Ścisłych (obecnie – Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii).

Jego zainteresowania naukowe obejmują multifunkcje, inkluzje różniczkowe – zastosowania w optymalizacji, aproksymacji, teorii sterowania, matematycznych modelach w ekonomii. W dorobku ma ok. 20 artykułów w anglojęzycznych polskich i zagranicznych czasopismach matematycznych, monografię *Continuous Selections and Variational Systems*, referaty na konferencjach, raporty badawcze oraz recenzje artykułów dla czasopism matematycznych, recenzje przeglądowe dla *Mathematical Reviews*. Jest promotorem jednego zakończonego przewodu doktorskiego (na UAM w 1999 r.) oraz kończącego się wkrótce na UZ następnego. Sprawuje opiekę naukową nad asystentami, recenzuje rozprawy doktorskie, prowadzi seminaria naukowe dla pracowników i studentów. Był członkiem Senatu Uniwersytetu, w Politechnice uczestniczył w pracach komisji rektorskich. Brał udział w pracach komisji wyborczych i rekrutacyjnych, a także uczestniczył w zespole przygotowującym wniosek o utworzenie w Zielonej Górze uniwersytetu. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego (był prezesem Od-

ziału Zielonogórskiego w latach 1993-95) oraz członkiem American Mathematical Society.

Prof. Krzysztof Urbanowski prorektor-elekt ds. rozwoju

Dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ

(ur. 1949 r.) w Zielonej Górze mieszka od września 1977 roku. Szkołę średnią – Technikum Mechaniczno-Elektryczne – ukończył w klasie nukleonowej w 1968 roku w Bydgoszczy. Od 1968 roku do 1973 roku był studentem kierunku *fizyka* na Uniwersytecie Wrocławskim, które ukończył w 1973 roku. W latach 1973-1977

odbył studia doktoranckie w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracę doktorską obronił w październiku 1977 roku. Od 1 września 1977 pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Do 1996 roku był adiunktem – początkowo w Zakładzie Fizyki Teoretycznej WSP, a później w Instytucie Fizyki WSP TK. Rozprawę habilitacyjną obronił na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Sankt-Petersburgskiego w 1993 roku – jednym z jej recenzentów był uznawany w świecie za największy autorytet w zakresie teoretycznego opisu rozpadów cząstek nietrwałych profesor Leonid A. Khalfin. Od 1996 roku jest profesorem nadzwyczajnym – początkowo WSP TK, a od 2001 roku, Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest autorem ponad 30 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie „filadelfijskich”: począwszy od „Acta Physica Polonica B”, poprzez „Physics Letters B”, i kończąc na „Physical Review A” oraz jednej monografii. Zajmuje się opisem rozpadu cząstek nietrwałych i wpływem fundamentalnych symetrii (odbicia przestrzennego, odwrócenia czasu, sprzężenia ładunkowego) na własności układów składających się z neutralnego mezonu i jego antycząstki i na ewolucję takich układów w czasie.

W latach 1996-1998 był zastępcą dyrektora Instytutu Fizyki WSP TK, a od jesieni 1998 do końca września 1999 roku – dyrektorem Instytutu Fizyki WSP TK. Od 1996 roku był członkiem Senatu WSP TK. Od września 1999 roku do sierpnia 2001 roku był prorektorem WSP TK. Od września 2001 do końca sierpnia 2002 był prorektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz członkiem Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej. Przewodniczył rektorskiej komisji ds. opracowania statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od września 2002 r. jest członkiem Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Był współautorem uzasadnienia wniosku o utworzenie Wydziału Fizyki i Astronomii, a 23 marca 2004 roku został wybrany na pierwszego dziekana tego Wydziału. 22 marca br. wybrano go na prorektora Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję 2005-2008 r.

Do zamknięcia tego wydania znamy już dwa nazwiska nowych dziekanów:

- Wydziału Humanistycznego – został nim **prof. Wojciech Strzyżewski**,
- Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii – którym kierować będzie **prof. Andrzej Cegielski**.

ap